UCHWAŁA NR XXXIV/204/2017
RADY POWIATU w SIEDLCACH

z dnia 25 października 2017 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Siedleckiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j.: Dz. U. z 2017 roku poz. 1868) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) Rada Powiatu w Siedlcach uchwala, co następuje:

§ 1. Skargę M.[redacted] R.[redacted] na działalność Starosty Siedleckiego uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska Rady Powiatu w Siedlcach, stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 3. Uchwała wraz z uzasadnieniem stanowi zawiadomienie skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Siedlcach.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

/-/ Zygmunt Wielogórski

Załącznik
do Uchwały Nr XXXIV/204/2017
Rady Powiatu w Siedlcach
z dnia 25 października 2017 roku

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2017 r. wpłynęło pismo adresowane do Przewodniczącego Rady Powiatu w Siedlcach oraz do Starostwa Powiatowego w Siedlcach zatytułowane „Skarga na działanie urzędników" autorstwa M.[redacted] R.[redacted]. Skargę tę należało zakwalifikować jako skargę na Starostę, albowiem stawiane w jej treści zarzuty kierowane są pod jego adresem. Mianowicie w przedmiotowym piśmie Skarżący podniósł, iż Starosta nie stawił się osobiście na spotkanie zainicjowane przez Wójt Gminy Mokobody, a wyznaczone na dzień 21września 2017 r. Spotkanie miało dotyczyć zawarcia ugody w sprawie zakłócenia stosunków wodnych i zalewania jego posesji. Podniósł, iż niepotrzebnie i niezasadnie został zobowiązany przez pracownika Gminy prowadzącego spotkanie do złożenia i opłacenia opłatą skarbową pełnomocnictw dla brata i ojca, chcących uczestniczyć w spotkaniu. Wskazał, iż w jego ocenie po raz kolejny zostali zignorowani i potraktowani jak osoby gorszej kategorii, a sprawa w której mieli się spotkać w oczach urzędników jest bardzo błaha, nie wymagająca poświęcenia swego drogocennego czasu. Zaznaczył, iż sprawa jest już przekładana trzeci raz, za każdym razem o ponad miesiąc. Autor skargi przywołał również wcześniej podnoszone zarzuty odnośnie prawidłowości i zgodności z prawem wykonania projektu przebudowy drogi powiatowej nr 3612W, co spowodowało zakłócenie stosunków wodnych na działce nr ewidencyjny 302 obręb Osiny Dolne.

W tym miejscu podnieść należy, iż zgodnie z art. 229 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1257) dalej k.p.a., rada powiatu jest organem właściwym do rozpatrywania skargi na Starostę, toteż stanowi ona przedmiot niniejszego rozpoznania i dlatego też wcześniej Przewodniczący Rady zwrócił się do Starosty o ustosunkowanie do podniesionych zarzutów.

W piśmie z dnia 11 października 2017 r. Starosta w odpowiedzi na skargę podniósł, iż z uwagi na fakt, że w tym terminie z przyczyn niezależnych od siebie nie mógł osobiście uczestniczyć w posiedzeniu, wydelegował pracownika Wydziału Dróg, który na jego prośbę wniósł do protokołu, że zarządca drogi wyraża zgodę na odtworzenie rowu przy posesji Pana M.[redacted] R.[redacted] pod warunkiem, że Gmina Mokobody zobowiąże się do przejęcia wody przepustem pod drogą gminną i odprowadzenie jej do rzeki.

W kwestii dotyczącej zarzutów odnośnie prawidłowości wykonania przebudowy drogi powiatowej nr 3612W Starosta podtrzymał swoje stanowisko oraz argumenty zawarte w pismach kierowanych wielokrotnie do Skarżącego, wskazując na prawidłowość wykonania przebudowy. Podniósł przy tym, iż zgodnie z art. 29 pkt. 1 *Prawa wodnego,* właściciel gruntu, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może odprowadzać wód oraz ścieków na grunty sąsiednie. Wobec tego rów wzdłuż drogi powiatowej na wysokości działek nr 302, 303/3 mający odpływ poprzez przepust pod drogą gminną na działki prywatne nr 363, 364 nie mógł istnieć, gdyż powodował ich zalewanie. Dlatego też na przedmiotowym odcinku drogi zarówno jezdnia, jak i chodniki wykonane są z jednostronnym spadkiem poprzecznym równym około 2% w stronę południową, tj. w stronę przydrożnych rowów odwadniających w kierunku przeciwnym niż działka Pana M.[redacted] R.[redacted].

Takie rozwiązanie spowodowało, że woda z pasa drogowego nie spływa na działki, które do tej pory były zalewane, ani na działki Pana M.[redacted] R.[redacted]. Starosta podniósł również, iż niczym nie uzasadnione jest stwierdzenie Skarżącego, że działki „po lewej stronie drogi powiatowej – łąki które od powstania wsi ze względu na ukształtowanie terenu stanowią tak zwany teren zalewowy", bowiem działki te nie występują na mapach zagrożenia powodziowego, ani mapach ryzyka powodziowego. Starosta wskazał jednocześnie, iż zarządca drogi na spotkaniu w dniu 5 października br. w Urzędzie Gminy Mokobody zadeklarował, że rozważy możliwość wykonania projektu na wykonanie rowu zamkniętego, bądź też rowu otwartego na wysokości posesji skarżącego w pasie drogi powiatowej, o ile będzie to możliwe. Jeżeli wariant ten okaże się niemożliwy do zrealizowania z uwagi na istniejące uwarunkowania terenowe, zarządca drogi rozważy możliwość odtworzenia rowu przy posesji skarżącego pod warunkiem, że Gmina Mokobody zobowiąże się do przejęcia wody przepustem pod drogą gminną i odprowadzenie jej wzdłuż drogi gminnej w kierunku rzeki, albowiem bez zapewnienia odprowadzenia wody z przepustu pod drogą gminną, wykonanie rowu wzdłuż posesji Pana M.[redacted] R.[redacted] spowoduje zalanie działek położonych przy wylocie przepustu.

Przechodząc do analizy prawnej przedmiotowej skargi przede wszystkim wskazać należy, iż zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (Dz.U. z 2017 r. poz. 1121 z póź. zm.) organem właściwym do prowadzenia postępowania *w sprawie ochrony gruntów sąsiednich przed konsekwencjami zmiany stosunków wodnych* jest wójt. To on jest dysponentem takiego postępowania i na nim ciąży obowiązek zapewnienia prawidłowego i sprawnego jego toku.

Zatem w niniejszej sprawie zarzuty przewlekłości postępowania, czy niezasadnego wymogu złożenia pełnomocnictw i ich opłacenia nie mogą obciążać Starosty. Wskazać należy, iż Powiat Siedlecki, w imieniu którego działa Starosta jest wyłącznie stroną postępowania. Przy tym brak jest przepisów, które zobowiązują Starostę reprezentującego Powiat do osobistego stawiennictwa w toku czynności postępowania administracyjnego. Przeciwnie art. 32 *k.p.a.*, mówi iż strona może działać przez pełnomocnika.

Tym samym brak osobistego stawiennictwa Starosty nie nosi znamiona naruszenia prawa. Również w kategoriach „czysto ludzkich" nie można uznać zachowania Starosty za wadliwe, albowiem wbrew twierdzeniom Skarżącego spotkanie pomimo nieobecności Starosty miało merytoryczny charakter. Pracownik reprezentujący Starostę przedstawił do protokołu konkretną propozycję zawarcia ugody, uzależniając ją jednak od akceptacji gminy. Tym samym nawet osobista obecność Starosty nie zamknęłaby sprawy, albowiem propozycja wymagała dogłębnej analizy i akceptacji ze strony gminy, co jak się z czasem okazało nie doszło do skutku.

Dodatkowo, choć zupełnie na marginesie wskazać należy, iż zgodnie z art. 94 § 1 k.p.a. *nieobecność na rozprawie stron należycie wezwanych na rozprawę nie stanowi przeszkody do jej przeprowadzenia*. Tym samym organ prowadzący postepowanie ma możliwość zamknięcia postępowania bez wysłuchania twierdzeń i poznania interesów nieobecnej strony.

Odnośnie zarzutu nieprawidłowości i niezgodności z prawem wykonania projektu przebudowy drogi powiatowej nr 3612W, co miało spowodować zakłócenie stosunków wodnych na działce nr ewidencyjny 302 obręb Osiny Dolne, przytoczone na wstępie niniejszego uzasadnienia wyjaśnienia Starosty i wskazane tam podstawy prawne uznać należy za zasadne i prawidłowe.

Dotychczasowe postępowania kontrolne i nadzorcze nie wykazały uchybień zarówno na etapie projektowania, jak i realizacji przedmiotowej przebudowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i przepisy oraz treść art. 227 *k.p.a.* wyznaczającego zakres przedmiotowy skargi zgodnie, z którym *„przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw”* Komisja Rewizyjna nie stwierdziła zaistnienia przesłanek do uznania skargi za zasadną.

W związku z powyższym Rada Powiatu w Siedlcach uznaje skargę M.[redacted] R.[redacted] na działalność Starosty Siedleckiego za bezzasadną.

Mając na uwadze fakt, iż uchwała wraz z jej uzasadnieniem jednocześnie stanowić będą zawiadomienie skarżących o sposobie załatwienia skargi w trybie art. 238 k.p.a. wskazuje się na pouczenie wynikające z treści art. 239 k.p.a., iż *w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.*

PRZEWODNICZĄCY RADY

/-/ Zygmunt Wielogórski